

D. F. G.

THESES PHILOSOPHICÆ,

QUAS,

Consensu Amplissim. Facult. Philosoph.

PRÆSIDE

Maxime Reverendo atque Amplissimo

DOCT. CAROLO
MESTERTON,

Logic. & Metaphys. PROFESS. Reg. & Ordinar,

Publico examini modeste submittit

SVENO GOVINIUS,

NYLANDUS.

Die III. Aprilis Anno MDCCLXII.

L. H. A. M. S.

ABO Æ,

Impress. JOH. CHRISTOPH. FRENCKELL.

ERUDITISSIMO
Domino AUCTORI.

Quanta sit eruditionis vis atque præstantia, quanta ejus jucunditas & quam uberes ipsius fructus, neminem latere existimo, cui vel primis, ut dicitur, labris dulcedinem eorum gustare licuit. Felices igitur prædicandi sunt illi, qui, aliis posthabitis, studiis literarum omnem impendunt operam. Multo autem feliciores jure æstimantur omnes, qui non solam eruditionem, verum & virtutem morumque elegantiam sectantur. Hi enim optime singula officia ad quæ obstringuntur absolvere & sciunt & volunt. Horum in numero Te, Amice Honoratissime esse, non ego solus, verum omnes dicunt, quotquot Te norunt. Mirari ergo non convenit, occasionem hanc præsentem maximeque oportunitatem, qua Te in Cathedra egregie differentem mox audiam lætitiæ meæ publice testandæ optime inservire. Gratulor TIBI, Amice Dilectissime, felices immo felicissimas ingenii dotes egregiosque in scientiis progressus. Gratulor Matri Honestissimæ filium doctrinæ & virtute ornatissimum, senectæ ingravescentis solatium firmissimum. Gratulor denique mihi Amicum integerrimum & verissimum. Vivas itaque diu, floreasque ac tandem relictis hisce terrenis, cœlestibus fruaris gaudiis! Sic vovebit semper

Tui amantissimus

ABRAH. LAVONIUS.

I. N. 3.

THESIS I.

Affectus eo quidem modo, quo
in hominibus sunt, DEO tribui
non posse, cum mutatio ejus-
modi qualis cum affectu hu-
mano proprie sic dicto conjuncta est, DEO
plane sit indigna: eminentiori autem modo,
absque ulla imperfectione spectatos, DEO
recte quoque tribui, contendimus.

THES. II.

Soli DEO omnipræsentia competit, quoniam res omnes creatas conservat, & quod consequens est, ad eas concurret. Quemadmodum vero conservatio, est actio DEI, qua rebus actualitatem dat, & potentia DEI in eo consistit, quod rebus intrinsece possibilibus actualitatem conferre potest, ita perspicuum est, omnipræsentiam DEI ex potentia Ejus colligi.

THES. III.

Immensitatem DEI nonnulli eruditorum pro attributo eo, quod alii omnipræsentiam vocant, usurparunt. Nos eam non tam DEI attributum, quam singulorum attributorum, imprimis æternitatis affectionem esse, affirmamus.

THES. IV.

Superstitiosus merito dicitur semiatheus, partem enim imperii & potentiae, quæ soli DEO convenit, creaturis attribuit: unde omnes,

omnes, qui Divinae potentiae & bonitati non
confidunt, vix ab hoc crimine immunes sunt.

THES. V.

Quum vera religio naturalis manuducat
ad supernaturalem religionem, adeoque ad
immediatam DEI revelationem; plures au-
tem ejusdem generis revelationes venditen-
tur, quibus plures quoque nituntur religio-
nes revelatae, quænam ex iis vera sit, sum-
ma anquirendum erit cura.

THES. VI.

Omnes actiones utcunque speciosæ &
illustres, si ex mera consuetudine, sine mo-
tivis distincte aut saltem clare cognitis fiunt,
proscribuntur e cultu vere Divino.

THES. VII.

Omnem volendi & agendi facultatem
adeo liberam DEUS noluit esse, ut vel quo-

usque velit, vel in infinitum etiam se extendat, verum per ipsam naturam certæ intellectus restrictioni atque directioni, DEO ita volente, ea est subiecta, vi cuius non in infinitum procedere debet, verum vel in voluntate vel in sanctitate Divina subsistere tandem jubetur.

THES. VIII.

Harmoniam si rite expendere velis, quæ inter Scriptores Veteris & Novi Testamenti deprehenditur, tam illa mirifica est, ut, an detur huic similis in omni Philosophorum, librorumque ab iis conscriptorum genere, dubitetur merito.

THES. IX.

Ex Atheismo non possunt non plurima maximaque redundare incommoda, cum rerum publicarum per eum dissolvuntur vincula

cula & fundamenta, quibus civium salus
omnisque vitæ tranquillitas innititur, concu-
tiantur & labefectentur, ut adeo non temere
gravior pestis, aut quod hominum generi noxi-
um magis sit, quam atheismus, cogitari queat.

THES. X.

Qui materiam cogitare posse cogitant,
& immortalitatem animæ ex sola revelatione
probandam esse contendunt, veræ Metaphy-
sicæ principia ignorant.

THES. XI.

Ad quæstionem Philosophicam, unde
cognoscatur, quod corpus nostrum, sit no-
strum, male ridendo respondetur.

THES. XII.

Philosophia prima, seu Metaphysica,
Philosophia Moralis & Civilis, seu Politi-
ca,

ca, ita cohaerent inter se, uti Mathesis & Physica.

THES. XIII.

Miracula non fiunt, propter necessitates naturæ, sed gratiæ.

THES. XIV.

Intellectus humanus in hac vita circa nullum rei conceptum purus est.

F I N I S.

